

Nr 8.

Av herr **Molin** i Dombäcksmark, om ändrad lydelse av 18 kap. 16 § strafflagen.

Vid 1912 års riksdag väcktes i bägge kamrarna motioner, vari hemställdes, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att 18 kap. 16 § strafflagen skulle erhålla följande förändrade lydelse: »Misshandel av djur straffas med böter. Äro omständigheterna synnerligen försvårande, må till fängelse i högst sex månader dömas.» Motionerna avstyrktes av lagutskottet, men voro vid utskottets utlåtande fogat tvenne reservationer, den ena av herr Pettersson i Södertelje m. fl. vari yrkades, »att Riksdagen måtte i anledning av förevarande motion besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t i sammanhang med den allmänna revisionen av strafflagen, som för närvarande förberedes, låta utarbета förslag till sådana bestämmelser, varigenom begreppet, straffbart djurplågeri, utvidgas att omfatta även andra fall av djurplågeri än sådana, som ådagalägga »uppenbar grymhet»; den andra av herr Lindhagen, »att Riksdagen ville 1:o för sin del antaga följande ändrade lydelse av 18 kap. 16 § strafflagen: »Visar någon grymhet i behandling av djur, straffas med böter. Äro omständigheterna synnerligen försvårande, må till fängelse i högst sex månader dömas»; 2:o tillika hos Kungl. Maj:t anhålla om utarbetande av förslag till sådan ändring i ovannämnda lagrum, att begreppet, straffbart djurplågeri, ytterligare utvidgas utöver vad ovan under 1:o ifrågasatts.»

Vid ärendets behandling i kamrarna ändrade herr Pettersson i Södertelje och hans medreservanter reservationens kläm i så måtto, att uttrycket, »I sammanhang med den allmänna revisionen av strafflagen, som för närvarande förberedes», ströks.

Första kammaren avslög motionen med 71 röster mot 49, som tillföll herr Pettersson i Södertelje m. fl:s reservation i den förändrade form, som ovan antytts, och i Andra kammaren bifölls herr Pettersson i Södertelje m. fl:s

reservation i den förändrade formen med 121 röster mot 69, som tillfölla herr Lindhagens reservation. Av ärendets utgång i Andra kammaren framgår, att lagutskottets förslag icke vann det ringaste gehör och att kammaren enhälligt understödde den meningen, att djurplågeriparagrafen i dess nuvarande form icke är, som den borde vara.

Tveksamheten att ändra djurplågeriparagrafens lydelse synes bottna i svårigheten att finna ett korrekt språkligt uttryck för begreppet straffbart djurplågeri. Varje försök till omskrivning av detta begrepp synes på förhand vara dömt att misslyckas. Dock torde saken i själva verket vara enklare än den ser ut. I stället för omskrivningar sådana som, »uppenbar grymhet vid behandling av djur», »grymhet i behandling av djur», »misshandel av djur», m. fl. torde utan risk för missförstånd kunna sättas helt enkelt »Djurplågeri straffas med böter», etc. Ordet djurplågeri har redan vunnit burskap i svenska språket. Allmänna rättsmedvetandet uppfattar detta ords betydelse. Att plåga djur är straffvärt. Begreppet »plåga» innebär, i detta sammanhang, en avsiktlig handling eller också straffvärd tanklöshet. Vilka omskrivningar för djurplågeribegreppet, som än kunna uppfinnas, torde det dock aldrig kunna tänkas, att alla former av straffvärt djurplågeri däri kunna specificeras, och vilken form en ny djurplågeriparagraf än kan få, så torde det ändock till sist få lämnas åt domstolarna att i varje särskilt fall avgöra, huruvida straffbart djurplågeri föreligger eller ej.

I anledning av det anförda yrkas,

att Riksdagen för sin del måtte besluta, att 18 kap. 16 § strafflagen skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Djurplågeri straffas med böter. Äro omständigheterna synnerligen försvårande, må till fängelse i högst sex månader dömas.»

Stockholm den 15 januari 1913.

Emil Molin
i Dombäcksmark.